Podstawy programownia (w języku C++) Ćwiczenia

Marek Marecki

9 stycznia 2021

Spis treści

1	Podstawy	2
2	Pętle	4
3	Tablice i wskaźniki 3.1 Tablice	7 7 8 9
4	Struktury danych	10
$\mathbf{S}_{\mathbf{J}}$	ois listingów	
	1 Hello, World! 2 Hello, World! 3 relacja między liczbami . 4 relacja między liczbami (2) 5 pętla for . 6 pętla while . 7 pętla do-while . 8 prostokąt z gwiazdek . 9 trójkąt gwiazdek . 10 odwrócony trójkąt gwiazdek . 11 pusty kwardat . 12 tworzenie i użycie tablicy .	2 2 2 4 4 4 5 5 5 6 7
	13 pobranie wskaźnika 14 dereferencja wskaźnika 15 zamiana 16 wskaźnik do funkcji 17 struct	8 8 8 9 10
	18 konstruktor 19 struktura reprezentująca temperaturę w °C 20 implementacja operatora	10 11 12

1 Podstawy

```
#include <iostream>
auto main() -> int
{
    std::cout << "Hello, World!\n";
    return 0;
}</pre>
```

Listing 1: Hello, World!

1.0.0.1 Hello, World! Zmodyfikuj program z listingu 1 tak żeby wyświetlał twoje imię i nazwisko, lub jakiś inny wybrany tekst.

```
#include <iostream>
#include <string>

auto ask_user_for_integer(std::string const prompt) -> int
{
    if (not prompt.empty()) {
        std::cout << prompt;
    }
    auto value = std::string{};
    std::getline(std::cin, value);
    return std::stoi(value);
}</pre>
```

Listing 2: Hello, World!

- **1.0.0.2 Dodawanie** Wykorzystując funkcję z listingu 2 napisz program, który pobierze od użytkownika dwie liczby i doda je do siebie. Wynik wydrukuj na std::cout.
- **1.0.0.3** Mnożenie Wykorzystując funkcję z listingu 2 napisz program, który pobierze od użytkownika dwie liczby i pomnoży je przez siebie. Wynik wydrukuj na std::cout.
- 1.0.0.4 Większa liczba Wykorzystując funkcję z listingu 2 napisz program, który pobierze od użytkownika dwie liczby i wydrukuje większą z nich. Wynik wydrukuj na std::cout.
- 1.0.0.5 Wartość absolutna Napisz program, który pobierze od użytkownika liczbę i poda jej wartość absolutną. Wynik wydrukuj na std::cout.

```
./program 2 2
2 == 2
./program 0 3
0 < 3
./program 1 -1
1 > -1
```

Listing 3: relacja między liczbami

- **1.0.0.6 Relacja między liczbami** Wykorzystując funkcję z listingu 2 napisz program, który pobierze od użytkownika dwie liczby i wydrukuje relację między nimi tak jak na listingu 3. Wynik wydrukuj na std::cout.
- **1.0.0.7 Dodatnia-nieujemna ujemna** Napisz program, który pobierze od użytkownika liczbę i poda następujący wynik:
 - 1. 1 jeśli liczba jest dodatnia
 - 2. 0 jeśli liczba jest zerem
 - 3. -1 jeśli liczba jest ujemna

Wynik wydrukuj na std::cout.

1.0.0.8 Największa Napisz program, który pobierze od użytkownika trzy liczby i wydrukuje największą. Wynik wydrukuj na std::cout.

2 Petle

- **2.0.0.1 Lista liczb** Napisz program, który pobierze od użytkownika dwie liczby (a i b), a następnie wydrukuje listę liczb większych lub równych a i mniejszych od b. Wynik wydrukuj na std::cout.
- 2.0.0.2 Lista liczb (2) Rozwiń program z poprzedniego zadania tak żeby pobierał trzecią liczbę (c) i drukował jedynie liczby podzielne przez c. Upewnij się, że program odrzuci c równe 0. Wynik wydrukuj na std::cout.
- **2.0.0.3** Lista liczb (3) Rozwiń program z zadania 2.0.0.1 tak żeby pobierał liczbę s i użył jej jako kroku pętli. Upewnij się, że program działa też dla ujemnej liczby s. Upewnij się, że program odrzuci krok o wartości 0. Wynik wydrukuj na std::cout.
- **2.0.0.4** Liczba pierwsza Napisz program, który pobierze od użytkownika liczbę i sprawdzi czy jest ona liczbą pierwszą. Wynik wydrukuj na std::cout.
- **2.0.0.5** Suma liczb pierwszych Napisz program, który pobierze od użytkownika liczbę i sprawdzi czy jest ona liczbą pierwszą. Jeśli tak, to niech poda sumę liczb pierwszych mniejszych lub równych podanej liczbie. Wynik wydrukuj na std::cout.

```
./program 2 2 0 3 8 -1
2 == 2
2 > 3
2 < 3
2 < 8
2 > -1
```

Listing 4: relacja między liczbami (2)

- 2.0.0.6 Relacja między liczbami (2) Rozwiń program z zadania 1.0.0.6 tak, żeby porównywał więcej liczb naraz, tak jak na listingu 4. Wynik wydrukuj na std::cout.
- **2.0.0.7** Suma podzielnych Napisz program, który pobierze od użytkownika dwie liczby: limit i dzielnik. Niech program obliczy sumę wszystkich liczb większych od zera, ale mniejszych lub równych limitowi, które są podzielne przez dzielnik. Wynik wydrukuj na std::cout.

Listing 6: petla while

```
auto i = 0;
do {
    // do something
    ++i;
} while (i < 42);</pre>
```

Listing 7: petla do-while

- **2.0.0.8** Silnia (for) Wykorzystując pętlę for (patrz listing 5) napisz program, który pobierze od użytkownika liczbę i obliczy jej silnię. Wynik wydrukuj na std::cout.
- **2.0.0.9** Silnia (while) Wykorzystując pętlę while (patrz listing 6) napisz program, który pobierze od użytkownika liczbę i obliczy jej silnię. Wynik wydrukuj na std::cout.
- **2.0.0.10** Silnia (do-while) Wykorzystując pętlę do-while (patrz listing 7) napisz program, który pobierze od użytkownika liczbę i obliczy jej silnię. Wynik wydrukuj na std::cout.

```
./program-prostokat 2 4
****
****
```

Listing 8: prostokąt z gwiazdek

```
./program-odwrocony-trojkat 4
*
**
***
```

Listing 9: trójkąt gwiazdek

```
./program - odwrocony - trojkat 4
***
***
**
```

Listing 10: odwrócony trójkąt gwiazdek

- **2.0.0.11** Rysowanie figury (prostokąt) Wykorzystując dowolną pętlę napisz program, który pobierze z wiersza poleceń wymiary prostokąta i narysuje go. Wynik wydrukuj na std::cout. Przykładowe uruchomienie na listingu 8.
- **2.0.0.12** Rysowanie figury (trójkąt) Wykorzystując dowolną pętlę napisz program, który pobierze z wiersza poleceń wymiary trójkąta i narysuje go. Wynik wydrukuj na std::cout. Przykładowe uruchomienie na listingu 9.
- **2.0.0.13** Rysowanie figury (odwrócony trójkąt) Wykorzystując dowolną pętlę napisz program, który pobierze z wiersza poleceń wymiary "odwróconego trójkąta" (tj. niech wierzchołek będzie na dole, patrz listing 10) i narysuje go. Wynik wydrukuj na std::cout.

```
./program-pusty-kwadrat 4
***

* *

* *
```

Listing 11: pusty kwardat

2.0.0.14 Rysowanie figury (pusty kwadrat) Napisz program, który pobierze z wiersza poleceń wymiary figury, a potem narysuje "pusty kwardat" (patrz listing 11). Wymiar nie może być mniejszy niż 3. Wynik wydrukuj na std::cout.

3 Tablice i wskaźniki

Dla każdego zadania w funkcji main() przetestuj działanie kodu.

3.1 Tablice

```
int array_of_int[2]; // array with two elements
array_of_int[0] = 1; // first element now contains 1
array_of_int[1] = 2;

// read an element and print it on standard output
std::cout << array_of_int[0] << "\n";

// change value of an element
int i = 0;
array_of_int[i] = 42;</pre>
```

Listing 12: tworzenie i użycie tablicy

- 3.1.0.1 Inicjalizacja Napisz funkcję auto init(int a[], int n) -> void, która zainicjalizuje zerami tablicę a o rozmiarze n.
- 3.1.0.2 Inicjalizacja (2) Napisz funkcję auto iota(int a[], int n, int start) -> void, która zainicjalizuje tablicę a o rozmiarze n kolejnymi liczbami całkowitymi zaczynając od start. Przykład: dla wywołania iota(a, 4, 5) tablica a zawierałaby liczby 5, 6, 7, i 8.
- 3.1.0.3 Suma Napisz funkcję auto asum(int a[], int n) -> int, która zwróci sumę liczb w tablicy a o rozmiarze n.
- 3.1.0.4 Minimum Napisz funkcję auto amin(int a[], int n) -> int, która zwróci indeks najmniejszej wartości w tablicy a o rozmiarze n.
- 3.1.0.5 Maksimum Napisz funkcję auto amax(int a[], int n) -> int, która zwróci indeks największej wartości w tablicy a o rozmiarze n.
- 3.1.0.6 Przeszukiwanie Napisz funkcję auto search(int a[], int n, int needle) -> int, która w tablicy a o rozmiarze n będzie szukać wartości równej needle. Jeśli tablica zawiera taką wartość niech funkcja zwróci jej indeks; w przeciwnym wypadku niech zwróci -1.
- 3.1.0.7 Sortowanie Napisz funkcję auto sort_asc(int a[], int n) -> void, która ułoży liczby w tablicy a o rozmiarze n w kolejności rosnącej. Użyj dowolnego algorytmu.
- 3.1.0.8 Sortowanie (2) Napisz funkcję auto sort_desc(int a[], int n) -> void, która ułoży liczby w tablicy a o rozmiarze n w kolejności malejącej. Użyj dowolnego algorytmu.
- **3.1.0.9** Sortowanie (szybkie) Napisz funkcję auto quicksort(int a[], int n) -> void, która posortuje tablicą a o rozmiarze n za pomocą algorytmu Quicksort¹.

¹https://en.wikipedia.org/wiki/Quicksort

3.2 Wskaźniki

3.2.0.1 Pobranie wskaźnika Napisz program, w którym w funkcji main() utworzysz zmienną typu std::string, której wartością będzie Hello, World!. Pobierz wskaźnik i wydrukuj adres tej zmiennej w pamięci.

Wynik wydrukuj na std::cout.

3.2.0.2 Dereferencja Napisz funkcję print(), która będzie jako parametr przyjmować wskaźnik na std::string. W funkcji print() wydrukuj adres, na który wskazuje wskaźnik oraz napis stojący za tym wskaźnikiem, np. "1781f89a980 = Hello, World!". W funkcji main() napisz kod, który wywołuje funkcję print(). Wynik wydrukuj na std::cout.

```
./program-zamiana
42 64
64 42
```

Listing 15: zamiana

3.2.0.3 Zamiana Napisz funkcję swap(), która będzie jako parametr przyjmować dwa wskaźniki na int.

W funkcji main() napisz kod, który wywołuje funkcję swap(). Wydrukuj wartość dwóch testowych liczb przed i po zamianie (patrz listing 15).

Wynik wydrukuj na std::cout.

- **3.2.0.4** memset(3) Zaimplementuj funkcję memset(3). Jej opis znajduje się w podręczniku użytkownika systemu. Można go wyświetlić używając polecenia 'man 3 memset'.
- 3.2.0.5 memcpy(3) Zaimplementuj funkcję memcpy(3).
- 3.2.0.6 memfrob(3) Zaimplementuj funkcję memfrob(3).
- 3.2.0.7 memrev() Zaimplementuj funkcję memrev(void* s, size_t n), która odwróci kolejność bajtów w obszarze pamięci o rozmiarze n, na który wskazuje wskaźnik s.
- 3.2.0.8 memrand() Zaimplementuj funkcję memrev(void* s, size_t n), która wypełni losowymi bajtami obszar pamięci o rozmiarze n, na który wskazuje wskaźnik s.

```
auto some_function(int const) -> void;
auto fp = &some_function; // take address of some_function
(*fp)(42); // dereference is needed for the call
Listing 16: wskaźnik do funkcji
```

3.3 Tablice i wskaźniki

3.3.0.1 Wywołanie przez wskaźnik Napisz funkcję o podanej sygnaturze:

```
auto call_with_random_int(void (*fp)(int const)) -> void;
```

Niech funkcja call_with_random_int() pobiera wskaźnik na funkcję (patrz listing 16), a następnie wywoła ją podając jej losową liczbę całkowitą jako argument.

3.3.0.2 all() Napisz funkcję o podanej sygnaturze:

```
auto all(void* a[], size_t n, bool (*fp)(void*)) -> bool;
```

Niech zwraca ona true jeśli dla każdego elementu tablicy a o rozmiarze n funkcja, której adres przekazany jest w parametrze fp zwraca true.

3.3.0.3 any() Napisz funkcję o podanej sygnaturze:

```
auto any(void* a[], size_t n, bool (*fp)(void*)) -> bool;
```

Niech zwraca ona true jeśli dla co najmniej jednego elementu tablicy a o rozmiarze n funkcja, której adres przekazany jest w parametrze fp zwraca true.

3.3.0.4 Drukowanie Napisz funkcję auto fpprint(void* a[], size_t n, void (*fp)(void*)) -> void, która wydrukuje elementy tablicy a o rozmiarze n. Elementy powinny być drukowane używając funkcji, której adres przekazany jest we wskaźniku fp. Używanie wskaźników do funkcji pokazane jest na listingu 16.

Użyj tej funkcji do wydrukowania tablicy wartości int, oraz tablicy wartości std::string. Będzie to wymagało napisania dodatkowych funkcji drukujących odpowiednie te typy, ale pobierających je przez wskaźnik void*: auto print_int(void*) -> void, auto print_str(void*) -> void.

Wynik (dla tablicy dwóch napisów) powinien wyglądać mniej więcej tak:

```
[0] = Hello
[1] = World
```

3.3.0.5 Wyszukiwanie Napisz funkcję o podanej sygnaturze:

auto fpsearch(void* a[], size_t n, bool (*fp)(void*, void*), void* needle) -> ssize_t; Niech ta funkcja przeszuka tablicę a o rozmiarze n i zwróci indeks elementu, który będzie równy wartości, której adres przekazany jest w parametrze needle.

Do porównaniem wartości należy wykorzystać funkcję, której adres przekazany jest w parametrze fp. Funkcja ta otrzymuje dwa wskaźniki void*, które wskazują na dwie wartości - element tablicy, i poszukiwaną wartość.

3.3.0.6 Sortowanie Napisz funkcję o podanej sygnaturze:

```
auto fpsort(void* a[], size_t n, int (*fp)(void*, void*)) -> void;
```

Niech ta funkcja posortuje tablicę a o rozmiarze n. Do porównywania elementów należy wykorzystać funkcję, której adres przekazany jest w parametrze fp.

4 Struktury danych

Dla każdego zadania powinna być napisana funkcja main(), która będzie testować działanie zaimplementowanej struktury (lub struktur) danych wywołując jej funkcje składowe.

O ile nie jest powiedziane inaczej, w funkcji main() dane (np. długości boków, ilości żyć, itd.) mogą być wpisane "na sztywno" podczas tworzenia obiektów danej struktury danych i nie muszą być wczytywane od użytkownika.

```
struct A_type {
    std::string member_variable;
    int const member_constant;
    auto member_function() -> std::string;
};
auto A_type::member_function() -> std::string
    return (member_variable
            + ": "
            + std::to_string(member_constant));
}
                                 Listing 17: struct
struct Foo {
    std::string const bar;
    // ctor's name must be the same as struct's name
    Foo(std::string);
};
Foo::Foo(std::string b)
    : bar{std::move(b)}
{}
```

Listing 18: konstruktor

4.0.0.1 Kwadrat Zaprojektur strukturę danych reprezentującą kwadrat. Niech posiada ona jedno stałe pole typu float, które będzie reprezentowało długość boku kwadratu. Wartość musi być inicjalizowana w konstruktorze.

Struktura ma posiadać dwie funkcje składowe:

- 1. auto area() const -> float zwracającą pole kwadratu
- 2. auto draw() const -> void rysującą kwadrat na ekranie (tak jak w zadaniu 2.0.0.11)
- **4.0.0.2 Prostokąt** Zaprojektur strukturę danych reprezentującą prostokąt. Niech ma ona dwa stałe pola reprezentujące długości dwóch boków prostokąta.

Struktura ma posiadać dwie funkcje składowe:

- 1. auto area() const -> float zwracającą pole prostokąta
- 2. auto draw() const -> void rysującą prostokąt na ekranie (tak jak w zadaniu 2.0.0.11)

- **4.0.0.3** Prostokąt (2) Zmodyfikuj kod poprzedniego zadania tak, aby możliwe było dodanie funkcji składowej auto scale(float const x, float const y) -> void. Funkcja resize() ma skalować rozmiar boków prostokąta przez pewien mnożnik. Przykłady:
 - 1. rect.scale(1.5f, 1.5f) wydłuży oba boki prostokąta o 50%
 - 2. rect.scale(2.0f, 0.5f) wydłuży jeden bok prostokata dwukrotnie, a drugi skróci dwukrotnie
- **4.0.0.4 Temperatura (°C)** Zaprojektuj struktorę danych reprezentującą temperaturję w stopniach Celsjusza² (patrz listing 19). Jeśli w konstrutorze zostanie podana temperatura mniejsza niż -273.15 °C to powinna zostać ona "obcięta" do tej wartości. Nie ma górnego ograniczenia.

Dodaj do struktury funkcję składową auto to_string() const -> std::string, która będzie produkować napisy reprezentujące temperaturę (tj. ilość stopni, spacja, i '°C').

```
struct Celsius {
    // add necessary fields here
    // add ctor here
    auto to_string() const -> std::string;
};
```

Listing 19: struktura reprezentująca temperaturę w °C

- **4.0.0.5** Temperatura (°F) Tak jak w zadaniu 4.0.0.4, ale dla temperatury w stopniach Fahrenheita³.
- **4.0.0.6** Temperatura (K) Tak jak w zadaniu 4.0.0.4, ale dla temperatury w Kelwinach⁴. Pamiętaj, że temperatura w Kelwinach nie może spaść poniżej zera (zero Kelwinów to tzw. "zero absolutne").
- **4.0.0.7 Arytmetyka** Do struktur danych napisanych w zadaniach 4.0.0.4, 4.0.0.5, i 4.0.0.6 dodaj operatory dodawania (+) i odejmowania (-). Przykładowa implementacja operatorów pokazana jest na listingu 20.
- **4.0.0.8 Porównania** Do struktur danych napisanych w zadaniach 4.0.0.4, 4.0.0.5, i 4.0.0.6 dodaj operatory porówniania: == (równe), != (nierówne), <, <= (mniejsze lub równe), >, i >= (większe lub równe). Przykładowa implementacja operatorów pokazana jest na listingu 20.
- **4.0.0.9 Konwersje** Do struktur danych napisanych w zadaniach 4.0.0.4, 4.0.0.5, i 4.0.0.6 dodaj konstruktory pozwalające na konwersję temperatur w każdy możliwy sposób. Napisz kod, który sprawdzi czy dodawanie temperatur w różnych skalach działa poprawnie. Konwersję do napisania to:

```
1. z °C na °F (sygnatura Fahrenheit(Celsius const))
```

- 2. z °C na K (sygnatura Kelvin(Celsius const))
- 3. z °F na °C (sygnatura Celsius(Fahrenheit const))
- 4. z °F na K (sygnatura Kelvin(Fahrenheit const))
- 5. z K na °C (sygnatura Celsius (Kelvin const))
- 6. z K na °F (sygnatura Fahrenheit(Kelvin const))

²https://en.wikipedia.org/wiki/Celsius

³https://en.wikipedia.org/wiki/Fahrenheit

⁴https://en.wikipedia.org/wiki/Kelvin

```
struct Foo {
   int field { 0 };

   auto operator+(Foo const&) const -> Foo;
   auto operator<(Foo const&) const -> Foo;
   Foo(int const);
};

Foo::Foo(int const x): field{x}
{}

auto Foo::operator+(Foo const& x) const -> Foo
{
   return Foo{ field + x.field };
}

auto Foo::operator<(Foo const& x) const -> bool
{
   return field < x.field;
}</pre>
```

Listing 20: implementacja operatora

4.0.0.10 Kąt (stopnie) Zaprojektuj strukturę danych, która będzie reprezentować miarę kąta⁵ z użyciem miary stopniowej⁶: **Arc_degree**. Dodaj do struktury konstruktor, który zapewni, że wartość kąta będzie zawsze między 0°, a 360°. Dodaj do struktury operatory arytmetyczne dodawania i odejmowania, oraz operatory porównania (patrz zadanie 4.0.0.8).

4.0.0.11 Kąt (radiany) Zaprojektuj strukturę danych, która będzie reprezentować miarę kąta w radianach⁷: Radian. Dodaj dla niej operatory arytmetyczne i porównania, oraz zadbaj o możliwość konwersji między strukturami Radian i Arc_degree. Przetestuj swój kod.

⁵https://pl.wikipedia.org/wiki/Miara_k%C4%85ta

⁶https://pl.wikipedia.org/wiki/Stopień_(k%C4%85t)

⁷https://pl.wikipedia.org/wiki/Radian